

Detta har min Mammas antalat färr barn.
Färr i tiden särskilt under sista hälften av
1800. talet. var det ofta knapt ^{med} mat särskilt
grönsaker, ty sådana odlades endast
kål, men på våren så snart som Mästar-
na begärd att riktigt växa ja då plock-
ade man korsa, och därav kokades
Kärrkål, så kallad sägelkål ty se sägel
kålet fläcklägg eller dygt måste till.
Men en annan sorts kål tillagades båd,
som sägel, samt som stuvad kål. Det
var Mållor. Nu säger folk de förfärliga
Quinamållarna de skulle va der som peppar
växor. Men så sade man ej färr som
sagt minnas antalade har man med
beget båd plockade och åt samt då
det var nått om mjöl, så lag man
målla och kokade dem i en blaf eller

hacks ho. man skulle hacka den mycke
små, så kokades vatten och slags på målt-
lan vilket sedan den hackats små lögts
i bakträget, så lårde man i mjöl så var
det bara att sätta till lite svedog så
fick man bröd med lite naganmjöl.
Ja man var andalade att om man
var riktigt salten hyngriger ja då
ät man gärna syraen låa men som
stuvade var det mycke gott, när man
får stuvade gränt kockades det gräna
i lite salt vatten en stund, sedan lårdes
det korummjöl, i lite det blev fast som
gröt, att man tag Mållar sylar å.d.y.
var endast för att det syraen på
mjölet, vilket på den tiden alltid
Karu eller råg ja även Heaven fick
duga, Men vete mjöl knappas får

Stället för röktabsak, användes käseblod
kärskäseblod, dessa skulle plockas jäse
Midsommar tackas i dalen så de lätt kan
de rullas rändel, ja svamp används för
oduglig, ja det var skalligt på mjölken
om korna äto för mycket därav, men ej
bara mjölken utan det inväskade på de
tigheten. Därför gav man korna Löpsticke-
sat samt kaksatt detta hjälpte. Här på
landrbygden är än i dag många som
löstackar sig för att vad smär svamp
heter till mat. Men i Damhällen där
har de andtvändt svamp en 20 år eller
så. Enbart bjärlag som dryck har
väl ej varit något vidare. Men jag minns
att i mitt hem, om våren på låpläggde
Får bara en eller 2 Ptaa bjärlar, inte
alla hava lika god och söt doft, Man vill

hava den man ansåg för bäst. Men mor
lag malt samt brygde dricka, mot den
skilnaden att björklag användes i stället
för vatten. Mor sade att Löslag var
ändå bättre än björk. Men sådana fans
ej vid mitt hem. Ja matäet rådan fans
nog vid varje stuggavel ty Matäta-
brännin på det beröds att. Men nu på
senare tid använder man Svarta vin-
lär att lägga på brännin och anses det
utan många vara kul om man inte är
riktigt kvantig. Men förs om julen skulle
man hava Rummin på brännin man
sade du kan väl vänta lite så ska du
få smaka mitt "kamninga" brännin.
Och det ansågs förenämt om man vid lilla
jul kunde bjuda på dylikt. Nej inte på sprit
men morätter, eller sadletter, ty dessa blev
det märkt

Ja parsklommarna samt bladen ja dessa
vara nog det allra bästa, till att utrata
de eländiga löpperna med, plögade gam-
la Haimas säga, han sade att i hennes
barendam då fanns ej något annat och till-
lade det var bra, Men så var det också
läper så då va, Men läper då ä inguna
å lata om, men "sjöterna" vägglas då ä ä-
te då så maenas, Men får att hålla den i
sjötte ja till det skulle man plocka "näck-
kasätter" i sjön. Näckassätter samt lägga
dem i en gryta, men först skulle de hackas
små, släntan på upphotta, detta men ej
koka, får då gik limhalten bort, grytan
skulle stå över elden, får dess inne håll
skulle påsteykas kott, båd på måbena
Sångar "rappar" dessa utgjædes av väggfasta
bänkar samt på väggarna invid fänster

samt bakom sängarna i fall dessa ej vara
väggfasta, å när man såg till den illaluk-
tande "sjuktan".

Mare ol, eller som det här kallar "urämn" det
plockades. Enkeluskeas blommar mendas-
sa skulle plockas i "sjätte vecka" det är
sista veckan i Maj, efter veckoräkningen
och färskor, nedläggas i den lamma pådes-
lingen, Men sådana hade man ej för ty då
slag man den lilla råden i stannor och
kar. Man lät enkelblommarna å bollen
ligga tills man skulle lägga dit råd,
när man härkat, Man trodde att "uren"
kom i råden, ej att den var där redan
innan den tagt från åkern. Det var
nog mer perenna, eller som man sade
salvårter, sådana som den svenska pionerna
Kejsarskärten blauguliga skärtiljor isags

Läsvärdel. Åreth samt bland annat Kävel
Ja de vilda blommorna plockades mest
utan till, "Örtakåsten" som man skulle
hava med var gång, man gick i Guds-
hus, till den var endast värtter i från
Örtagårn, man plögade hava båd örtagård
och kålgård. Ett insätta blommor i glas
eller kruka var nog mest vid högtiderna
Men till vidsammar ja då skulle man
plocka en stor kåst med minst nio par-
ter, men man fick ej räkera dem, denna
skulle plockas före kl. 12 m. på vids-
sammas afton, samt i hängar i stora
slugan, så att den kunde släpa väl
Man hade att lite utan denna kvast
kunde bota sjuka därför, när man
tog ut den ur slugan, ja då hängde
man upp den på vinden i fall i fall i

Att upprackta med blommor det har påbörjats, ja vid 1920 har på landet långt ifrån staden. När det börjades med såkal-
lad upprackning, ja då har det en lita
eller dylikt rodnar blev det blommor
så kallade lösa. Men nu under en 10-15
år har det varit krukväxter. Några
äter till botande av "slaget", Fallanderot
har jag ej hört, men däremot "Lik" de döda,
dumt misshandlar av djur. Men dessa skulle
inte få ätas, men däremot en annan gång.
Mat kikkasta "Märanjolk" Lämjolk.
Ja bladäter till botemedel mot "blodhal-
ning" har fäkreatur. Detta har jag själv
försäkt och minna färfäder använde det
och det är effektivt. Ett litet lilla dena väts-
ska, tillgås så (efter vad vi brukar) Man
uppsöker en plats där dessa vätskor finns det

är lätt att finna dem, får där är gott
om blommor, de äro gula, men ganska små
så är där blad, samt senor bladen är
också små, men ganska synliga. Rötterna
sitte inte djupt och det fins i riklig mängd
där de trivs att växa, Färet självas dessa
i kallt vatten så att de bliu rona på skär
man dem i kitar, själva roten är i kottet
nästan vitt, men med så att påga många
ådror uti, det ser ut som blad inni, så
läggs de i kallt vatten, en till 2 liter på
en liter råttor, så skall detta kaka en liten rund
rodan kallna, men ej bliu kall, rötterna
kastas, spadet hålles på en flaska detta
i håller man det sjuka djuret, datter
det på stall, giver det gott furt här, med
resultat an att lyckas, det har jag iallafall
gjort.

Men samt andra äldre personer har omtalat
hur man får i tiden, läkte nya på.
Samt å på den som hade blivit "sät"
varbildning. Lär som skulle läkas lades
"vägalblad", somliga kallar dessa för häst-
blad, Ej häst har, Ej dessa blad växa
på gårdstunnen de hava en "burre" stän-
dare rika en till 3 cm. lång. På nyaår
som skall läkas, skall den släta (denna
sida är upp) läggs på. Men om påst
är varit då lägger man den rulliga som
är med mat masken, då den står å väx-
er, får den släta sidan läker och den
rulliga eller trådiga drar samt senas
Påst då att man kan sedan lägga
den släta på läkes sätt på våra på fast.
Men bladen skall alltid vara färsk
samt sjöjor naga i kallt rent vatten

Skålsk rovarn väntar stalspiggar ädyl-
använde man ej äter eller väster nej
det var något helt annat. Mat Därigen
spnar som bräitvästar hos mödrar använ-
des såkallad själusmāja (sådan har jag
själv tillagat åt en fru, när jag var hem-
biträde). Här på kackterna användes
för att framkalla beunsten hos kvin Därskit
"gylltar" sådana suggar som fått geidar endast
en gång, (en lats smams skulle jag ha
det är). Dess namn är jerdnätter, dessa
äro till staelck färg och utseende lika
den svenska kastanjens nätter. Sådana
beukar man finna på så att påga ~~fruktiga~~
fuktiga baskar, de fäekamma rikligt
på sina ställen, på ett djups av en
4 å 5 tum, dessa skulle taekas med
jæder på, stätas i en mæstel till pulver.

utlösas i mjölk, Denna är men har varit
ganska mycket bekänt, de gamla sade
att det var det bästa man kunde ge sug-
garna, på att dessa blev "amagarna".
Ett insätta blod och blommor till skydd
emot sjukdomar, har jag ej hört, Men utan-
fär, särskilt äro "fähusadon" Håll däse-
fär hadde ju alla på den eländiga man-
fär att denna ej skulle kunna komma
in i "fähuset," sattes en eller tre, om man
satte tre då skulle dessa sättas så att
de bildade ett kors, så här Sådana
Korskastar växa än i dag på vissa
ljäskar, För annars det vara mycket
reskapligt att vedhugga såda träd.
Men min Hustru har antalat detta,
i byn Okelsult hadde en familj de
hadde en datter, ganska fager, men hon

var alltid så trött, och blek, och utmattad
ingen kunde förstå varför. Men så en kväll
när som flickan lagt sig att vila på
kakelugröbänken, hon låg på ryggen; då
gick Madren nära att hon framvärte, hu
hu, så långt och mäktigt, detta sade hon
ett par gånger, då gick modern fram till
henne drog ner henne på gallret, samt
sade järå, det är du din pärle... u Hara
men detta skall bli sista gången du.
Sedan gick modern efter en marakäst
bäst litett därur, samt till sade flickan
att bära detta på sig. Efter den dagen
var flickan som förvandlad, blev söd-
kindad, livlig och glad, men aldrig gladare
var Madren.

Emot eller till bot för "köret" artma, sådan
artma, är ej den så kallade hästman, utan
detta är slamläddning, i lungornas "beaver"
de små luftblåsaerna. Ett effektivt botme-
del, sade Janzon är att innan Uidsommar
och pollocka så kallad kärrkumning, denna
växer i grunda och nästan igen dammade
läggdiken, samt där sådana rinna ut,
om nu fallet är så starkt att de utmyr-
na så att säga på marken. Växten är
både själv samt från bekäppar lika med
den egentliga kumningen. Man skall taga
både kranan, som är vit, den består av
en mängd små vita blommor i en kranan,
och de översta bladen, lacka dessa i solen
samma sänder dem, samt inandas, råken
som utvecklas när man ländt på pulvet
man kan. 9. laga det starkt över rönterna

En växt som kallas för framgräs eller
gåagräs, det växer i revar fatt utmed
märken ganska små blad, med ljusröda
nästan arynliga blannmar, Detta gräs
omtalade Jansson, är också mycke bra
för "kännet" det skall plockas spätt
och torkas inomhus, men torkas väl,
härutav kokar man te. Detta skall man
dricka så varmt som möjligt, och gär-
na på fastande mage, Man tillade det
är mycke bra.

Färr var det nog ganska många som
hade kastanjénätter, bärande på sig
efter vad det har berättats, En del säger
att man skall bära dem nära in på
kravsen, andra åter säger att de göra
lika bra nytta, i vilken fisk man har
dem i, Men alla säger att det är bra emot
den svåra giktten